

L. XXIX.

Štev. 8
1926

SLOVENSKI.

ČEBELAR

**GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO**

Vsebina:

Vabilo na redni letni občni zbor	113	Opazovalne postaje	121
Posebni vlak za prevoz čebel v ajdovo pašo	114	Društvene vesti	123
Koraki v pomoč čebelarjem	114	Vesti iz podružnic	123
O uspešnem in neuspešnem čebelarstvu	114	Drobiž	125
Dve družini v enem panju	117	Čebelarstva književnost	127
Čtivo za začetnike	119	Listnica uredništva	128

Blagovni oddelek Čebelarstva društva v Ljubljani.

Kovinski deli za A.-Ž. panj:

a) 6 finih palic, 40 cm, à Din 1'25	Din 7'50	g) 2 zaporici za zaklopnico à Din —'20	Din —'40
b) 2 nosilca za matično rešetko à Din 1'50	Din 3'—	h) 1/4 kg kvačic	Din 5'—
c) 2 tečaja za vratca à Din 1'40	Din 2'80	i) 1 kljukica za vratca	Din —'35
d) 4 tečaji za brade à Din —'75	Din 3'—	j) rešetka za 1 panj, zelo močna, brušena	Din 12'—
e) 2 mreži za okenca à Din 4'—	Din 8'—	k) cevka za A.-Ž. panj z verando	Din 8'—
f) 4 zapahi za okenca à Din —'75	Din 3'—		

Partija knjige **„Naš panj“**, ki se je razprodajala po znižani ceni, je pošla. Odslej stane vezana 40 Din, broširana Din 35'—. Razprodajo je prevzela Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani.

„Brezalkoholna Produkcija“ — Ljubljana

Poljanski nasip 10./31

pošlje vsakemu naročniku Slovenskega Čebelarja zanimiv cenik brezplačno. Zahtevajte ga takoj; ne bo Vam žal!

Blagovni oddelek Čebelarstva društva za Slovenijo — v Ljubljani —

náznanja, da mu primanjkuje **voska**
tako, da je pošiljal nekaj časa **satnice**

samo onim, ki so poslali vosek v zameno. V interesu čebelarjev je torej, da zamenjajo ali prodajo ves vosek, ki ga pridelajo, blagovnemu oddelku. Kdor prinese vosek v zameno, doplača samo delo po Din 12'50 za kilogram po odbitku kale.

Vosek plačuje blagovni oddelek po kakovosti od Din 34'— do Din 40'— za kilogram.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI
UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Letnik XXIX.

V Ljubljani, dne 1. avgusta 1926.

Številka 8.

Vabilo

na

redni letni občni zbor

Čebelarskega društva za Slovenijo,

ki bo

na mali Šmaren dne **8. septembra* 1926. l.** ob 10 dopoldne
v **Marijanišču v Ljubljani.**

Dnevni red:

1. Pozdrav in otvoritev občnega zbora po predsedniku.
2. Tajnikovo poročilo.
3. Blagajnikovo poročilo.
4. Poročilo pregledovalcev računov.
5. Volitev novega odbora.
6. Volitev dveh preglednikov računov.
7. Slučajnosti.

Eventuelne predloge in nasvete je poslati društvenemu odboru naj-
kasneje do konca avgusta meseca t. l.

Zaradi znižane cene za vožnjo po železnici smo se obrnili na želez-
niško ministrstvo in bomo uspeh objavili v septembrski številki.

* Da bo letos občni zbor mesec dni kasneje, je odbor sklenil zaradi
kmetijske razstave, ki bo takrat v Ljubljani.

Dolžnost vseh podružnic je, da pošljejo na občni zbor svoje delegate.

Odbor.

Posebni vlak

za prevoz čebel v ajdovo pašo

bo vozil v noči od 9. na 10. avgusta z Gorénjskega skozi Ljubljano proti Novemu mestu. Odhod iz Bohinjske Bistrice ob 9 zvečer, s Kranjske gore približno ob 9 zvečer. Prihod v Novo mesto drugi dan ob 7 zjutraj.

Čebelarji, ki nameravajo voziti, naj opozore domačo železniško postajo, da bodo nakladali, da bo železnica vedela, kje

naj vlak postoji. Naročite vagone pravočasno!

Čebelarji! Ne postavljajte čebel vseh na en kup, porazdelite jih tudi po pasiščih stran od železniških postaj. Ozirajte se na domače čebelarje, da ne bo prevelikih zamer. Pomislite in uvažujte, da je v vašo korist, če ni preveč čebel tam, kjer jih nameravate postaviti. Ur.

Koraki v pomoč čebelarjem.

Čebelarско društvo za Slovenijo je sklenilo, da se obrne do Saveza jugoslovenskih pčelarskih društava v Beogradu z nujnim predlogom, da izposluje trošarine prost sladkor za jesensko pitanje čebel.

Tudi gg. velika župana ljubljanske in mariborske oblasti sta se obrnila na kmetijsko ministrstvo zaradi pomoči našim čebelarjem in sta predlagala, da se jim da na razpolago potrebna množina trošarine prostega sladkorja. V svojih vlogah sta opozarjala na obupno situacijo, v kateri se nahaja naše čebelarstvo in na veliko nevarnost, ki grozi čebelarjem, na katastrofo, kakršne ne pomnijo niti najstarejši čebelarji.

Sila je velika, pomoč nujno potrebna, če ne, bo konec našega čebelarstva. Čebelarji, zganimo se, opozorimo tudi naše poslance na nevarnost. Pazimo, da ne bo — prepozno! Ur.

O uspešnem in neuspešnem čebelarstvu.

Fr. D. Jug.

(Konec.)

Iz lastne izkušnje.

Čebelnjak, ki ga opravljam jaz, stoji na odprtem polju brez vsakega zavetja in je izpostavljen vsem vetrovom. Severni zračni val prihaja preko Stola. Obrnjen je proti vzhodu. Na ta prostor ga je postavil že moj prednik, ki se še ni zavedal, kako se čebelarji na odprtem polju. Sreča je, da to polje ni veliko. Približno 600 do 800 metrov zračne daljave

z desne in leve so že obširne zavetne lege. Vendar, vsaka čebela, ki izleti iz tega čebelnjaka na pašo, mora prerezati odprto zračno polje, preden pride do pašnih virov.

Ko sem prevzel čebelnjak v oskrbo jaz, je šlo z napredkom prva leta zelo počasi. Ob slabih letinah je bilo treba jeseni družiti, ako sem hotel zazimiti močne panje. Neko zimo sem prezimil še posebno močne plemenjake. Ker je bila spomlad zgodnja, so čebele že v drugi polovici marca meseca brale na resi in telohu ka-

kor v ajdi. To je trpelo nekaj dni. Ko to dalj časa zasledujem, opazim, da se vrača vsak dan manj čebel s paše, dasi se vreme nič ni izpremenilo. Vsak dan popoldne sem pa opazil, da padajo pred čebelnjakom otrple čebele z obnožino na nožicah. Čez kakih osem dni so skoraj popolnoma prenehale donašati. Tedaj odprem en panj. Zdel se mi je bolj prazen, nego je bil pred osmimi dnevi, ko sem panje pregledaval in čistil. Nato šele opazim, da so v panju samo mlade čebele! Takoj se mi je zasvitilo, kam so prišle stare čebele. Ko sem pregledal še bližnjo okolico, sem se prepričal, da so čebele padale tudi zunaj na odprtem polju, ko so se vračale s paše z obnožino. Tedaj sem spoznal, da mi je severni zračni val v nekaj dneh pozobal ves starejši zarod čebel. Nanosile so pa vendar toliko nove obnožine, da se je mladi zarod mogel v panjih izpodrežati, seveda bolj počasi, ker še ni bilo novih čebel za bero.

Pri mojem čebelnjaku, ki stoji na odprtem polju, se godi podobno, kakor sem opisal že v prejšnjem članku. Zaradi mrzlega jutranjega zraka v zgodnji spomladi čebele ne morejo poprej na pašo nego okoli 10. do 11. ure. Zgodnjo spomladansko pašo pa imamo v topli zavetni legi nizko doli ob Savi. Ko se čebele v popoldanskih urah vračajo iz tople zavetne lege domov, jih na bregu na odprtem polju zaloti oster preprih, ki postaja navadno popoldne vedno močnejši. Zato pade marsikatera čebela še preden pride do svojega bivališča.

Tudi jeseni ob ajdovi paši se mi je že zgodilo, da so na paši padle vse čebele, to pa samo zaradi ostrega vetrovnega vremena na odprtem polju. Ako ne bi bilo v panjih mnogo mladih čebel in močne zalege, ne bi bilo kaj zazimiti.

Leta 1920. se je ob ajdovi paši pripetil tale dogodek. Vreme je bilo nestanovitno. Nekega dne je bilo južno vetrovno vreme. V kratkih presledkih je tudi deževalo. Okoli 11 se je pa nekoliko zjasnilo ter je posi-

jalo toplo solnce. Čebele so se usipale kar trumoma na ajdo. Okoli ene popoldne pa kar nenadoma zagrnejo oblaki solnce in zapihal je severovzhodni veter — mrzla burja. Vse čebele, ki so bile zunaj, so otrpnile in popadale po tleh. Povsod jih je bilo dosti: po travi, okoli njiv, po stezah, po cesti. Okoli čebelnjaka jih je bilo vse črno, da še nikamor stopiti ni bilo mogoče. Dvigniti se niso več mogle. Čakali smo, ali se solnce prikaže, a zastoni, nebo se je še bolj stemnilo. Proti večeru so se začele čebele spravljati na kupčke po bilkah in drugih predmetih, ki so tam okoli stali. Kaj sem hotel storiti? Pobirati jih ni kazalo, ker jih je bilo preveč! Nanosil sem slame in nastilje ter je okoli čebelnjaka natrosil po čebelah. Tako so čebele vsó noč ostale pod milim nebom. Noč je bila hladna in meglena. Drugi dan okoli 10 se je pa zjasnilo. Ko je posijalo solnce, so vse čebele oživele in zletele v panje. Ali so se rešile tudi vse tiste čebele, ki so ostale čez noč zunaj na polju, nisem zasledoval. To pa lahko rečem: ako ne bi bil tisto noč veter ponehal ali če bi se bilo zjasnilo, bi bil ob vse čebele, kolikor jih je bilo tisto noč ostalo zunaj.

Opazovanja.

Kako se čebelarji na odprtem polju in kako v zavetni legi, sem spoznal šele tedaj, ko sem začel opazovati tudi sosedov čebelnjak, ki stoji kolikor toliko v primerni zavetni legi. Oddaljen je en kilometer od mojega. Loči ju kakih 20 do 30 m visok naraven, obsežen obronek, ki ima obliko polukroga. Spomladansko pašo do lipe in kostanja imajo moje in sosedove čebele skupno. Razlika je le ta, da imajo sosedove čebele pašo nekoliko bliže, moje pa morajo letati preko odprtega polja navzdol do zavetnih leg.

Po triletnem opazovanju sem se prepričal, kolika je razlika med tema dvema čebelnjakoma glede donosa. Pri sosedovem čebelnjaku se spomladi čebele prej otrebijo nego pri mojem. Njegove čebele že nosijo obnožino, ko so se pri mojem šele

komaj sprašile. Spomladi, aprila in maja meseca, izletavajo pri sosedovem čebelnjaku čebele zjutraj bolj zgodaj na pašo nego pri mojem. Popoldne se sosedove tudi dalj časa mudijo zunaj nego moje, ki jih zadržuje hladni veter. Sosed je imel že v prvi polovici junija meseca v medišču težke sate, moji so pa bili še prazni. Sosed je 14 dni prej točil nego jaz. Ko sem jaz jemal med prvič, so bili pri sosedu v mediščih že ponovno težki sati.

Prav tako razliko sem opazil tudi ob ajdovi paši. Moje čebele so imele ajde zadosti v bližini na domačem odprtem polju ter jim ni bilo treba letati na sosedovo polje. A kljub temu so pri nas čebele manj nabrale nego sosedove, zakaj sosedu je ajda obilneje medila nego pri nas na odprtem polju.

Panje sem imel jaz skozi in skozi močnejše nego sosed, ki je tako rekoč šele začetnik. A vendar tolika razlika pri donosu spričo različnosti čebelnjakove lege. Kolika razlika mora biti šele pri takem čebelnjaku, iz katerega morajo čebele izletavati po 2 do 3 in še celo 4 kilometre daleč na pašo! V poletnem času, ako je vreme ugodno, ko je toplota povsod enaka, že še gre, a spomladi pa ne. Zato ni vse eno, kje stoji čebelnjak.

Sklep.

Ako prične kdo čebelariti v takem kraju, ki je oddaljen od spomladanske paše, ni na pravem potu, ker čebelina narava zahteva zgodnjo spomladansko pašo. Med čebelam sicer lahko nadomestimo s pokladanjem, toda obnožine pa ne moremo. In če bi to tudi bilo mogoče, ne bi bilo naravno. Čebela ima spomladi nagon za nabiranje obnožine po cvetlicah. Če ji dopušča vreme, jo gre iskat, čeprav je je v panju polne sate. In če je ne dobi blizu, je gre iskat tudi daleč, čeprav tvega življenje zanjo.

Obnožino dobivajo čebele na odprtem polju na sadnem drevju, toda mnogo prepozno. Izletavati začenjajo prej, ko je na

odprtem polju še malo cvetja ali pa nič. Ako čebele ne dobe obnožine v zgodnji spomladi in morajo čakati sadnega cvetja, tedaj se v panjih zalega prepočasi množi; kajti matica se ravna po donosu. Ako je donosa malo, je tudi zalege malo, ako je pa donos obilen, je temu primerno tudi zalege ter so panji hitreje na višku razvoja. Kjer pa ni zgodnje spomladanske bere¹, si pa pravčasno ne opomorejo. Ko se prične potem glavna pašo, ali pa če je treba čebele v glavno pašo kam drugam prepejljati, niso plemenjaki na višku razvoja in ne morejo paše izkoristiti. Tedaj pa končni uspeh ne more biti povoljen!

To so važna vprašanja, zlasti za čebelarje začetnike. Zato je pri nas zelo malo takih krajev, kjer bi mogel čebelar brez težav idealno in uspešno čebelariti.

¹ Zgodnjo spomladansko bero računamo v toplejših krajih proti koncu marca meseca, v mrzlejših krajih pa do srede aprila.

Vojlk pride fkus zħębęllno Potejne, ali Pot, katerga one fkus Obrozħke fvojga fhivoda ven fpotijo.

Anton Janša (§ 14.).

* * *

Dvoje Sorte fhpisha fe v'enimu Pajnu snajde, ta perva nar ble potrebna Sorta, inu katire je tud nar vezh, je fterd, katiro is fvojem dougem Jesikam is vfse Sorte Rosh v fvoje Truplu potegnejo, inu fzer ven Mihur, is katerim fo nalafħsa to od Nature previdene.

Anton Janša (§ 19.).

* * *

Mi imamo fzer dobro Pafho v nafhfh Deshelah, pa bi vender fhe snala biti boli, aku bi lę vfsi taifti, kateri zħębęlle fhogajo, po fvojih Traunikah, Borfhtah, shivih Plotah take Drevelsa inu Germe nafadili, katiri so zebęlęllam boll perjetni...

Anton Janša (§ 184.).

Čebelnjaki članov ljubljanske podružnice.

3. Čebelnjak gospoda župana Ivana Zakotnika v Zg. Šiški.

Dve družini v enem panju.

I. Močan.

sma številka lanskega »Slov. Čebelarja« je prinesla sliko čebelnjaka starega notranjskega čebelarja Ivana Sajeveca iz Stare vasi pri Postojni, ki je bil moj prvi čebelarški učitelj, za kar sem mu še danes hvaležen.

Članek gospoda urednika mi je vzbudil vesele spomine na notranjsko čebelarstvo in na gospoda Sajeveca. Naj mi bo dovoljeno, da napišem dogodek, ki se mi je pripetil v prvem letu mojega čebelarjenja.

V nekem A.-Ž. panju sta prezimili dve družini. Tisto iz medišča sem preselil, še preden se je pričela izdatna pomladanska paša, v plodišče novega A.-Ž. panja. Nesreča pa je hotela, da so mi ga še tisti dan napadle roparice, čeprav sem bil po svojem mnenju previden. Ker so bile preseljene čebele zaradi prevelikega prostora v

plodišču novega panja zbegane, se niso roparicam dovolj v bran postavile. Vsi moji poizkusi, da bi ropanje preprečil, so bili brezuspešni. Nato sem prenesel napadeni panj v hladno klet, a ko ga postavim tretji dan na njegovo staro mesto, se je ropanje ponovilo prav tako, če ne še huje. Imel sem v bližini, v 20 minut oddaljeni vasi dobrega prijatelja in izkušenega čebelarja. Menda ne izdam tajnosti, če omenim, da je bil ta moj prijatelj g. Sajevec iz Stare vasi pri Postojni. Prenesem svojega reveža še tisti večer k svojemu prijatelju v goste. Drugi dan je bil popoln mir.

Nastopilo je nenadoma štirinajstdnevno hladno in deževno vreme. Čebele so v tem času le malo izletavale. Ker je nato postalo zopet lepo in je bila paša zadostna, sem si mislil, da so roparice gotovo že pozabile na svoje zločinsko opravilo. A glej! Ko prinesem panj zopet na

njegov pravi dom, navale roparice na svoj stari plen s še hujšo silo nego prvič. To me je jako ujezilo, a obupal vendar nisem. Panju zamašim žrelo, ga postavim do večera v hladno klet in zvečer hajdi zopet v goste k prijatelju čebelarju v Staro vas.

»No, to je pa že odveč,« pravi prijatelj. »Revež naj sedaj kar pri nas ostane, da bo imel mir in si morda vendar še kaj opomore.«

Da bi se ta panj še pravočasno razvil in si do glavne paše zadostno opomogel ni bilo upanja. Zato sem se odločil, da mu pridružim v medišče družino iz eksportovca, ki sem jo imel kakor nalašč še na razpolago. To bi bilo torej nekako predstavljaje. In glej, zopet nesreča!

Pri prenosu eksportovca so se zaradi prevelike vročine v panju mladi, z zalego in medom napolnjeni sati podrli in zmečkali. S prijateljem jih odstraniva ter pričneva z združevanjem. Žalostno ogledujeva dva sata, ki sta ostala še nepoškodovana, in iščeva matice, da bi jo odstranila, a matice ni in je ni. Streseva vse čebele na veliko rjuho ter iščeva natančno, pa vse zaman. Bila sva mnenja, da se je ponesrečila in se najbrže zadušila med podrtimi sati.

Strte sate sva nato nadomestila s praznimi ter omela čebele v medišče omenjenega panja.

Panj se je sedaj naglo razvijal in napredoval. Kar čuditi se je bilo njegovi pridonosti. Obnožino so nosile kakor bi metlo; brada vališča je bila od jutra do večera polna pridnih čebelic in žrelo je bilo vsekakor premajhno. Žrela v medišču čebele niso uporabljale, čeprav je bilo popolnoma odprto.

V kratkem času je bil panj nabito poln čebel v medišču in v vališču. Na vseh satih so bile podaljšane celice in je bilo videti, da so polne medu. Prilичno čez mesec dni mi pravi prijatelj: »Izmed vseh panjev je sigurno ta vaš gostač najboljši. Poglejva, ta mora imeti gotovo polno medu.« Čebele nakadiva in potegneva stranski sat iz medišča. A kako se začudiva, ko si sat ogledava! Poleg obilega medu in ob-

nožine je imel tudi polno zalege, zadelane in nepokrite. Tudi drugi sati v medišču in vališču istotako. Torej matica je bila ostala med čebelami, a je pri združevanju nisva našla.

Medišče je bilo pravilno ločeno od vališča z matičino rešetko. Čebele so pa uporabljale izključno spodnjo prašnico, čeprav sta bili obe odprti. Sodeč po zunanjih znakih, bi popolnoma pravilno sklepal, da je v panju samo ena družina. A vendar sta bili dve, ki sta se med seboj lepo razumeli, uporabljali pa skupno samo spodnje žrelo. Ker sem pa hotel imeti v panju le eno družino, sem matico iz medišča odstranil.

Glavne paše je bilo kmalu konec. Čez tri tedne je dal ta panj vendar 17 kg medu, čeprav ga je zadelo med letom toliko nezgod.

Za zimo si je pa nabral na jelki več nego zadostno zalogo medu, ob kateri je prav dobro prezimil.

S svojimi čebelami sem se še tisto leto zaradi premestitve moral preseliti v prijazno mestece južne Štajerske.

Čebelice mi tudi tukaj nudijo dosti zabave in razvedrila; tudi nezgod in nepričakovanih mi ne manjka, ki me pa danes ne razburjajo več tako, kakor so me prvo leto. Čebelarjih prijateljev sem si tudi tukaj kmalu pridobil in živimo, kakor je to med čebelarji običajno — v najlepši slogi.

Ena, al druga Rosha v Verito, ene al druge noter pernefsene Hlazhize (obnožina — op. ured.) lhe ni sadoftnu lnamine, de bi zhebele Pomanjkanje ne imele.

Anton Janša (§ 74.).

* * *

Pozor, čebelarji, ki vozite v pašo!!

Pri prevozu čebel v pašo nekatere naše železniške postaje še vedno ne upoštevajo določb glede znižanih železniških tarifov. Da se čebelarji izognejo slehernim reklamacijam, naj v tovrstnem listu (pod prostorom za naslov v tozadevno rubriko) vpišejo: Po lokalni tarifi zvezka A po tarifnem stavku II. razreda.

Iv. Jurančič.

Pomlad slavijo in opevajo kot najlepši, najsrečnejši letni čas, a čebelarjem je letos naklonila bore malo prijetnih dni. Časi, ko je ob ugodnem vremenu najboljša letna paša — razen na ajdi in v planinskih gozdih — minejo konec pomladi. Panji so še precej živalni, toda let je redek in zvečer ni pred čebelnjakom tistega glasnega, prijetnega šumenja, kakršnega smo vajeni ob dobri paši. Čim boljša je paša, tem močnejše in z višjim glasom šume čebele pri žrelu; čim slabjša je, tem rahleje in z nižjim glasom se oglašajo. Čebelar, ki hodi ves dan po opravkih, presoja zvečer po šumenju dnevni uspeh.

Nekoliko paše utegne še biti na otavnem cvetu, na lucerni, hmeljski detelji, cikoriji, solnčnicah, bučah, planinskih rastlinah itd., toda bera po teh rastlinah zadostuje komaj za vsakdanje potrebe panja. Baš v tem mesecu bi moralo biti vreme ugodno, da bi matice zastavile kar največ zalege. Iz jajčec, ki jih zaležejo ob ajdovi setvi, se izgođe najsposobnejše čebele za ajdovo pašo (šest tednov).

Ko paša mine, čutijo čebele, da je potrebno skromnejše gospodarjenje, in začno odganjati trote. V panjih se pojavijo tudi posamezne popolnoma črne (ogoljene) čebele, ki jih druge čebele ne marajo in jih preganjajo kot nepotrebne s troti vred. To ni kaka posebna vrsta čebel, kakor včasih mislijo, ampak so starejše čebele, ki so se ogolile na dobri paši (v jelovih gozdih in med resami žitnega klasja in obrabile peroti ter so zaradi tega postale za delo nezmožne).

Panji, ki so proti čebelarjevi volji večkrat rojili, ali izrojenci, ki so izgubili ma-

tico na prahi, pa jim nismo pravočasno pomagali, so med tem postali slabiči. Pozneje, ko je paša slaba, vedno privabljajo ropnice. Še dandanes je resnično staro pravilo: Čebelarji začetniki se mnogo ukvarjajo s slabiči in imajo zaradi tega neprestane težave zaradi ropanja. Toda bolje je, da si zapomnimo pravilo: Le od močnih panjev imamo dobiček in so čebelarju v veselje.

Nepravilno, pokvarjeno, prestaro satje in trotovino, kolikor jo je odveč, oziroma jo je še kaj ostalo v plodišču, lahko sedaj odstranimo. Neprimerno prazno satje predenemo h kraju ali pa odstranimo. To delo sicer bolj ali manj moti čebelni »hišni red«, vendar še najmanj škoduje sedaj v najtoplejšem letnem času. Da bi se prehladila zalega, se ni bati, ker je je spričo pojemajoče paše razmeroma malo, čebel pa vendarle toliko, da jo brez težave grejejo. Pozneje ne smemo izvršiti takih velikih izprememb. Potem si čebele še pred jesenjo ne morejo urediti zimskega gnezda.

Poletje je čas raznovrstnih čebelnih škodljivcev; vešč, čebelnih uši (krplja), strigalic, pajkov itd. Najboljše sredstvo proti večšam sta red in snaga v čebelnjaku. Ako je rezervno satje dobro shranjeno in ga redno žvepljamo, ako obrezkov satja ali sploh voščin nikdar ne puščamo po čebelnjaku, se večšče ne morejo tako zelo razmnožiti, da bi nam mogle biti v nadlego. Nasprotno pa, če je vse v neredu, zlasti če je v panjih trajno več satja nego ga čebele morejo obsediti, se večšcam nudi prilika za bohotni razvoj. Najprej zaležejo jajčka na dnu in v kotičkih panja, potem v nezasedenem

satju, kjer se razvijejo njih ličinke, znani »črvi«, ki se kmalu preselijo v sate s čebelno zalego. Tukaj so varni, ker čebele ne morejo do njih. Sredi sata med zalego in pod pokrovci zalege rijejo na vse strani in puščajo za seboj sledove svojega pogubnega dela. Nepokrite, že skoraj godne čebelne ličinke z že godnimi modrimi očmi nam kažejo sledove škodljivega delovanja veččinih črvov. Črvi poškodujejo vsem napadenim čebelnim ličinkam krila tako, da jih čebele izvlečejo iz celic in vržejo iz panja. Pri žrelu čestokrat lahko opazimo take mlade čebele s poškodovanimi perutmi. Ako čvrsto potrkam po satniku tistega sata, ki so ga napadle večše, kmalu prileze iz sata več črvov in popadajo na tla, pa jih lahko pohodimo.

Tudi čebelna uš se množi najbolj tam, kjer je nered, n. pr. ako je v panju preveč prostora, da ga čebele ne morejo temeljito snažiti. Za zatiranje uši uporabljajo več sredstev, celo takih, ki so čebelam škodljiva. Preprosto in dobro sredstvo je tobakov dim. V panj na dno potisnemo polo lepenke ali papirja, skoz žrelo pa čebele močno pokadimo. Čez nekoliko minut vzamemo lepenko iz panja in na nji bomo našli mrtve ali omamljene uši.

Kjer je bila pomladna paša dobra, bodo čebelarji med točili, ponekod več, ponekod manj. Za točenje medu podajam tale kratka navodila. 1. Po medu sečaj po pameti. Upoštevaj, ali bodo mogle čebele do jeseni nabrati toliko, da bodo imele zimsko zalogo. 2. Toči v toplem in zaprtem prostoru. 3. Sate iztrcaj takoj, ko jih vzameš iz panja. 4. Zgornji del sata obrni v točilo navzdol. Ako to ni mogoče, postavi sat v točilo tako, da bo spodnji del sata obrnjen v smer kakor se točilo suče. 5. Težke sate toči v začetku počasi, potem jih obrni in goni točilo zopet počasi. Šele ko so sati napol prazni, smeš točilo hitreje goniti. Če vsega tega ne upoštevaš, se bodo težki sati kaj radi lomili. 6. V točilo postavi približno enako težke sate, da se bo koš mirno in enakomerno sukal. Glede na to, da morata biti v točilu na-

sprotna sata enako težka, sicer se stroj preveč ziblje, odobravam le točila na dva ali štiri sate, nikakor pa ne na tri. Redke so namreč tako dobre letine, da bi bili vsi sati polni in enako težki. Sate je torej izbirati po teži. Preden pa najdemo tri enako težke, že dva iztočimo, zaradi tega delo s tremi sati ni hitrejše, včasih celo počasnejše. Pri točilu na štiri sate vzamemo dva težja, dva lažja, ako enaki niso takoj pri roki. Slednjic moramo upoštevati fizikalne zakone: trikotna oblika koša zmanjšuje sredobežno moč, ker je sredina sata preblizu osi, ob robih sata so pa celice v smeri proti osi mnogo poševnejše nego v čveterokotu. 7. Pri tem »najslajšem« delu pa ne pozabimo na glavno pravilo: Red in snaga do skrajnosti.

Končno omenjam še, da naš med v splošnem še vedno ni dovolj zadosti precejšen. Le tako blago ima veljavo, ki ga po točenju precedimo skozi najgostejša sita. Storimo to!

Težko preizkušnjo čebelarje potrpeljivosti nam je že dosedaj naprtilo letošnje leto. Majnik slab, junij slabejši, julij še slabejši. V juliju je bil v prvih dveh tretjinah razen dveh dni vsak dan dež, vmes grozni nalivi, preplave in povodnji, ki so ponekod čebelno pašo za letos popolnoma uničile. Upanje v boljše čase se nateza od dne do dne v brezkončnost. Razpoloženje čebelarjev je precej podobno vremenu. Ako je vreme slabo, je tudi čebelar slabe volje. In ako pogledamo v panj, kakšno »razpoloženje« je v njem?! Vzemimo čebelnjake kakega okoliša, pa dobimo tele slike v raznih stopnjah. Najboljše družine imajo malo medu, druge životarijo le od vsakdanje pičle bere, tretje stradajo. Zalega se je skrčila, v nekaterih panjih je samo nekoliko pokrite starejše zalege, mlajše in jajčec nič. Sestradane družine umirajo od glada. Kdor ni pravočasno skočil na pomoč, so mu padli vsi panji. Bati se je, da letošnje vreme zada čebelarstvu hujši udarec nego vse kvžne bolezni: gniloba, nozema itd.

Brez dvoma je storil svojo dolžnost do čebel vsak, ki je le količkaj vreden imena »čebelar«, ali pitati teden za tednom, mesec za mesecem, to presega meje potrpežljivosti in — sredstev. Kdor pa je redno in po potrebi krmil, se je prav mnogo lahko naučil: 1. koliko čebele v poletnem času porabijo, 2. koliko narava čebelam nudi in 3. da čebelar naravnih medenih virov ne more nadomestiti

Tudi praha mladih matic se je spričo slabejšega vremena mnogokrat ponesrečila. Meni se jih je od 20 matic izgubilo šest, torej nad 25%. To je izredno slab uspeh. Mogoče ima še marsikdo enake izgube.

Neugodno vreme je zakasnilo žetev žita, s tem pa tudi ajdovo setev, kar bo imelo za posledico, da bo ajdova paša poznana. Ajda bo cvetela šele koncem avgusta. To bi še ne bilo najhujše, glavno je, da bo ob cvetju vreme ugodno. Kakor vse medeče rastline, potrebuje zlasti ajda toplih noči, lepega, mirnega vremena brez močnega vetra. To bi bila za čebele in čebelarje letos še edina rešitev. Dal Bog in sv. Ambrož!

V avgustu mesecu izvršimo že nekake priprave za zazimovanje: presodimo in določimo plemenjake. Kar je slabih in brezmatičnih panjev, jih že sedaj, to je pred jesensko pašo, združimo. Uspešno združevanje pa je možno le, ako pridemo k močnejšim vsaj srednje močne družine, ne pa slabiča slabiču. Ne pozabimo, da je v združenju moč! Slabič sam zase ne doseže ničesar, če ga pa dodedemo normalnemu plemenjaku, pripomore k bogatejši žetvi.

Kjer ni jesenske paše ali pa je čebele ne morejo doseči, moramo avgusta meseca spekulativno pitati, da pospešimo zaleganje in da panji izpodrede dovolj mladih čebel, kajti baš jeseni izležene čebele so glavni pogoj za uspešno prezimovanje, kajti starejše, ki so se izvalile poleti, večinoma ne dočakajo pomladi, ampak pomrjejo med zimo.

Kdor prepeljuje v pašo, bo v tem mesecu panje pripravil za to. Kranjski čebelarji imajo v tem dovolj spretnosti, na Štajerskem pa je prevažanje še malo v navadi. Le močni in zdravi panji so sposobni in vredni, da jih prepeljemo v pašo. Panji morajo biti trdni, brezhibni, ki dobro zapirajo, da čebele na potu ne uhajajo. Čebele morajo imeti dovolj zraka. Zadnja stran, kjer panj odpiramo, naj zapira žična mreža. Satje mora biti dobro pritrjeno. Voz mora biti pripraven, najboljši je avtomobil, ako ne vozimo čebel po železnici. Voziti moramo v hladu, oziroma ponoči. Ako vozimo z živino, jo moramo takoj izpreči, ko pridemo na mesto. Ob nesreči moramo predvsem živino izpreči. Panje postavimo na taka pašišča, ki so od drugih čebel oddaljena vsaj 300 do 500 m, da si čebelarji med seboj niso v nadlego in v škodo. V podlago za panje pa naj bosta dva »gantarja« iz lesa, kakršnega sicer redko dobimo. Prvemu pravimo: **bratoljubje**, drugemu pa prijazen sporazum!

Znanega velikega praktika, pokojnega patra Schachingerja, je nek novinec vprašal: »Ali se čebele na cvetju kaj ravsajo ter druga drugo izpodrivajo?« — Mož je kratko in jasno odgovoril: »Čebele niso tako ostudne kakor ljudje!«

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič v Ljubljani.

Naš uspeh v juniju 1926 je bil prav izredno slab. Čebele so v najboljšem mesecu umirale gladu. Najstarejši čebelarji ne pomnijo takega junija.

V Orehovi vasi so v zadnji tretjini meseca padli vsi panji, ki jih niso krmili. V

okrožju 8 km je odmrlo polovico panjev. Nekemu čebelarju so od 40 panjev ostali samo štirje.

Gospod poročevalec iz Rožnega dola je pisal: Ko sem 3. maja panj na tehtnici prestavil, je tehtal 33·70 kg, 30. junija pa 31·70 kg.

Mesečni pregled za junij 1926.

Razpredelnica I.

Kraj (z morskó višino)	Oznacba opazovane panja	Panje na teži						Toplina zraka			Dni je bilo										
		pridobil v			zgubil v			v mesecu čistih dkg	največ pridobil	najvišja	najnižja	srednja mesečna	izletnih	deževnih	s snegom	oblačnih	pol jasnih	vetrovnih			
		1.	2.	3.	1.	2.	3.												dkg	dne	
		mesečni tretjini dkg						pridobil	porabil	C°											
Ljubljana (305 m)	A.-Ž.	20	120	110	70	80	160	—	60	70	13.	+28	+6	+15.6	29	14	—	8	10	12	14
Vič pri Ljubljani (298 m)	A.-Ž.	90	50	60	90	150	150	—	190	30	7. 12.	+29	+7	+17.4	25	15	—	6	5	19	14
Št. Vid nad Ljubljano (314 m)	A.-Ž.	25	30	105	150	115	135	—	90	40	24.	+25	+6	+14.8	29	19	—	5	15	10	15
Tacen pod Šmarno goro (314 m)	A.-Ž.	200	35	100	120	190	175	—	150	65	2.	+27	+5	+15.	27	9	—	8	11	11	20
Škofja Loka (349 m)	A.-Ž.	250	50	—	210	145	155	—	210	110	7.	+23	+7	+14.2	23	12	—	10	19	1	18
Vrhnika (293 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+25	+3	+15.7	22	9	—	9	12	9	14
Gor. Logatec (476 m)	Ameikance	360	230	85	80	85	130	380	—	100	16. 12.	+22	+7	+14.7	24	10	—	10	3	17	20
Cerknica (575 m)	A.-Ž.	395	265	150	130	—	15	760	—	110	9.	+22	+8	+14.8	27	12	—	5	18	7	22
Sv. Gregor pri Ortneku (736 m)	A.-Ž.	1070	950	270	140	200	130	1820	—	290	9.	+24	+7	+14.2	30	13	—	4	16	10	25
Struge pri Dobropoljah (416 m)	A.-Ž.	280	25	15	360	260	260	—	485	90	5. 6	+26	+3	+14.2	24	10	—	21	9	0	21
Novo mesto (180 m)	A.-Ž.	—	—	—	205	200	—	—	405	—	—	+30	+7	+18.5	23	14	—	8	11	11	5
Rožni dol pri Semiču (376 m)	A.-Ž.	120	180	—	185	200	75	—	160	120	2.	+22	+6	+18.	22	23	—	8	22	—	20
Hrastnik (250 m)	Gerstung	118	32	—	82	112	170	—	214	40	2. 6.	+29	+7	+15.5	23	14	—	11	17	2	23
Sp. Ložnica pri Žalcu (252 m)	A.-Ž.	100	125	—	85	135	250	—	245	65	12.	+20	+7	+14.5	25	14	—	7	21	2	26
Orehova vas p. Marib. (270 m)	Gerstung	—	—	—	100	110	80	—	290	—	—	+24	+8	+20.6	24	18	—	15	11	4	25
Sv. Duh na Ostr. vrhu (536 m)	Dunajski	340	170	—	20	85	90	405	—	120	9.	+23	+3	+13.	28	12	—	5	21	4	16
Vrže pri Ljutomeru (176 m)	A.-Ž.	30	275	40	140	350	200	—	375	95	20. 23	+29	+9	+18.4	27	10	—	16	3	11	9
Cezanjovci (182 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+28	+1	+17.9	23	17	—	7	20	3	22
Guštanj (398 m)	A.-Ž.	1150	520	—	340	125	225	980	—	350	1.	+26	+3	+14.3	24	6	—	11	9	10	13
Sv. Lovrenc na Pohorju (442 m)	Sträuli	510	300	—	70	160	280	300	—	120	6. 12.	+25	+9	+18.3	26	7	—	10	10	10	9
Javornik n. Gor. (553 m)	A.-Ž.	285	425	375	—	70	15	915	—	105	17.	+27	+9	+17.	27	11	—	4	21	5	4
Rove na Gor. (350 m)	A.-Ž.	240	130	—	70	220	270	—	190	80	10.	+26	+7	+16.2	23	20	—	21	8	1	12

Od 20 opazovalnih postaj jih je za letošnji junij 13 poslalo poročilo, da so čebele več porabile nego donesle. V letu 1923. je bilo od 17 postaj le ena taka, v letu 1924. od 19 postaj 3 in v letu 1925. od 17 postaj niti ena.

Pašo na cvetju in celo na izdatni akaciji je dež popolnoma uničil. V začetku meseca je edino smreka, od srede pa jelka deloma medila kljub vremenskim neprikladnostim. Zato so bili čebelarji v bližini smrekovih in jelovih gozdov še v najboljšem položaju. Čebelarji iz Ljubljane in okolice, iz Novega mesta in drugod so bili deležni te ugodnosti, ko so prepeljali v pašo.

Strah pred zimo se pojavlja od vseh strani. Vse povprašuje, kaj naj se stori. Zadnje naše upanje in rešitev je ajda. Kdor nima v bližini ajde, naj takoj poišče za primerno pasišče. Kdor še ni nikdar prevažal, naj prej prečita navodilo v A. Žnidaršičevi knjigi »Naš panj«.

Mnogi nas opozarjajo na neobdačeni sladkor za zimsko krmljenje. Letos bi bil zelo na mestu. Naše čebelarstvo se je obrnilo na »Savez«, da ga izposluje. Upanje na ugodno rešitev je majhno.

Iz razpredelnice II je razvidno, kako je v zadnjih štirih letih meseca junija 1. stalno padal donos, 2. v kakem razmerju je donos s toplino zraka, izletnimi dnevi in padavinami.

Razpredelnica II.

Mesečni pregled za junij zadnjih štirih let.

Leto	Povprečni mesečni donos dkg	Povprečna toplina	Izletnih dni	Solnčnih dni	Deževnih dni
1923	835·4	+ 20·5° C	29·8	19·2	8·5
1924	569·7	+ 18·5° C	28·7	14·2	11·6
1925	583·5	+ 17·2° C	28·-	11·5	12·3
1926	124·8	+ 16·0° C	24·8	7·2	13·1

Društvene vesti.

Prevoz razstavnega blaga na čebelarstvo razstavo v Dubrovniku. V tej zadevi je izdala ljubljanska železniška direkcija tole komercialno naredbo z dne 16. julija 1926, št. 77.930/26. Vsem postajam! »Savez jugoslavenskih pčelarskih društev« priredi od 20. do 27. avgusta t. l. v Dubrovniku svojo prvo »Zemaljsku pčelarsku izložbu«. Za prevoz izložbenih predmetov veljajo odredbe tarife za

robo, del II., odsek B—XIII., in sicer od 1. julija 1926. Pošiljke morajo biti naslovljene na naslov: »Jugoslavenska pčelarska zadruga v Dubrovniku.« — G. D. K. O. Br. 5790 od 24. VI. 1926.

Pripomba. Gori omenjena tarifa določa brezplačni prevoz razstavnih predmetov z razstave. Razstavljalec plača tedaj samo stroške prevoza v Dubrovnik, nazaj pa ne.

Vesti iz podružnic.

Podružnica za Šmartno pri Litiji in okolico je imela občni zbor dne 27. decembra 1925. l. Udeležencev je bilo malo. Izvoljen je bil tale odbor: za načelnika Franc Peklari, obč. tajnik v Šmartnem, za odbornike: Franc Koprivnikar, Ivan Vrabič, Ivan Javornik, za tajnika Pavel Bric, za blagajnika Miha Bernik, za delegata Miha Bernik, za namestnika pa Pavel Bric.

Zbor je sklenil, naj priredi podružnica v Šmartnem predavanje. — Franc Peklari, načelnik.

Podružnica v Šoštanjju je imela redni občni zbor dne 3. januarja t. l. Udeležba je bila zelo slaba, ker je bila zadnji dve leti slaba čebelarstva letina, članov je pa dosti le takrat, kadar je dosti medu. V odbor so bili izvoljeni gg.: za predsednika Anton Kosi, za tajnika in blagajnika Ivan Melanšek, za odbornike Anton Potočnik, okrajni sodnik, Martin Bizjak, Franc Forstner, Valentin

Kožel, za delegata Anton Potočnik, za njegovega namestnika pa Ivan Melanšek. — Melanšek, tajnik.

Čebelarstvo podružnica na Vrhniki je imela občni zbor dne 20. decembra 1925. l. Predsednikovega poročila ni bilo zaradi njegove opravičene odsotnosti. Tajnikovo in blagajnikovo poročilo je zbor vzel z zadovoljstvom v vednost. Pri volitvah so bili izvoljeni gg.: za predsednika Slavko Vuk, za podpredsednika Franc Dremelj, za tajnika in blagajnika Ivan Buh, za odbornike Fr. Markelj, Ignac Grom in Valentin Košmerl, za delegata Slavko Vuk, za njegovega namestnika pa Valentin Košmerl. Zbor je sklenil, da priredi podružnica celodnevni tečaj v začetku junija meseca. Sklenil je tudi, da kupi podružnica 1000 akacijevih sadik in da preskrbi za čebelarstvo voz s streho.

Podružnica za Ptuj in okolico je imela občni zbor dne 6. januarja t. l. V preteklem letu je štela 19 članov in priredila eno poučno predavanje, na katerem je potovalni učitelj g. Jurančič predaval zlasti o prezimovanju čebel. Načelnik našega društva, g. Ivan Podgoršek, se je udeležil s svojim panjem čebelarstva razstave na Dunaju, za kar je dobil diplomo ter veliko bronasto kolajno. Naši člani imajo skupno 262 panjev, med temi 251 s premičnim delom. Razmeroma največ je kunčevcev, gerstungovcev in ameriških. V preteklem letu je imela podružnica 812 Din dohodkov in 722 Din izdatkov, torej prebitka 90 Din. G. svetnik Sorman je poročal o občnem zboru osrednjega čebelarstva društva, na katerega so prispeli štajerski delegati baš k poslednji točki dnevnega reda, ker je vlak imel zamudo. Ako gredo delegatje na tako daljno pot, naj bi jih zbor vendar nekoliko počakal, vsaj tako se je glasilo mnenje naših zborovalcev. Pri volitvi novega odbora je bil zopet izvoljen za načelnika g. Ivan Podgoršek, mizarški mojster na Bregu, za njegovega namestnika g. Franjo Rižner, oficijal in srezekem poglavarstvu v Ptuj, za tajnika in blagajnika g. Franjo Jamšek, nadučitelj z Brega, za odbornika pa gospoda: Franjo Kancler, mizarški mojster na Sp. Hajdinu in Franjo Podgoršek, knjigovodja na gradu Turnišču. Za delegata je bil izbran g. svetnik Dragotin Sorman, za njegovega namestnika pa g. Ivan Podgoršek. V Dubrovniku bo zastopal podružnico g. major Ferenčak.

Podružnica je priredila v majniku enodnevni tečaj pri modernem čebelnjaku g. Kanclerja. Sprejel se je tudi predlog, naj »Slov. Čebelar« objavi osnutek novega čebelarstva zakona.* Podružnica se pridruži protestu ptujskega olupševalnega društva zoper nezmislno pokončavanje ptujskih drevoredov.

Ko je bil spored opravljen, se je g. načelnik zborovalcem zahvalil s krepkim čebelarstvom pozdravom ter zaključil lepo uspeli zbor. Hvala pa tudi g. Berliču, ki nam je postregel z izborno medicino lastnega izdelka.

Podružnica na Jesenicah in Gorenjskem. Na inicijativo potovalnega učitelja in tajnika Čebelarstva društva za Slovenijo v Ljubljani g. Jožeta Okorna se je sklical na dan 3. januarja 1926. l. ob 3 popoldne pri Tancarju na Jesenicah sestanek vseh čebelarjev jeseniške in koroškobelske občine. Povabilu, ki sta ga razposlala čebelarja Pohar in Šetinc, se je odzvalo 31 čebelarjev, med katerimi so bili posamezni tudi z Bleda in Bohinjske Bele.

Otvoritveni govor je imel g. Okorn, ki je nato predaval o naprednem čebelarstvu, A.-Ž. panju ter o čebelarji organizaciji. Zanimivo predavanje so navzočni čebelarji poslušali z vso pozornostjo.

Nato se je vršil občni zbor. Ker podružnica v zadnjem letu ni več delovala in tudi odbora ni bilo, je bil izvoljen za začasnega predsednika zborovanju g. Ivan Šetinc, ki je pozval navzočne, naj se priklasio za člane in plačajo obenem članarino. Prijavilo se je 18 čebelarjev za člane v nanovo poživljeni podružnici. Pri volitvi so bili izvoljeni: za predsednika Ivan Pohar, za njegovega namestnika Jože Markeš, za tajnika Ivan Šega, za blagajnika Ivan Šetinc, za odbornike pa: Anton Zumer, Kristijan Štolcar, Franc Rabič in Matija Kli-

nar. Za delegata na občni zbor osrednjega društva v Ljubljani je bil izvoljen Ivan Šega, za njegovega namestnika pa Franc Zerjal.

Po izvršenih volitvah je bilo govora o raznih strokovnih zadevah ter se je pri tem ugotovilo, da je za napredek čebelarstva izredno veliko zanimanja. — Ivan Pohar, predsednik.

Podružnica v Jarenini je imela občni zbor dne 6. januarja t. l. Udeležba je bila povoljna. Predsednik Valentin Toplak je pozdravil navzočne ter jih vzpodbujal, naj ne obupajo zaradi pretekle slabe letine. Obeta se nam letos sadno leto, torj tudi čebelarjem medeno leto. Zatorej bo treba skrbeti že spomladi pred pašo, da se opravi v čebelnjaku pravočasno izvrše.

Blagajnikovo poročilo izkazuje 92 Din imovine. Pri volitvah je bil iznova izvoljen stari odbor, in sicer gg.: Valentin Toplak za predsednika, Fr. Šumenjak za podpredsednika, Just Črnko za tajnika in blagajnika, Josip Kovačič in Simon Fliser za odbornika. Za delegata za občni zbor osrednjega društva je bil izvoljen g. Josip Kovačič, za namestnika pa g. Alojz Supanič.

V okolišju podružnice je 167 dunajskih, 12 A.-Ž., 12 gerstungovih, 10 najserjevih, 19 kirarjevih, 4 kunčevih in 20 ameriških panjev, skupno 184 plemenjakov.

Na koncu občnega zbora se je g. nadučitelj Josip Čonč zahvalil g. predsedniku za neumorno delovanje v čebelarstvu ter mu čestital k 40letnici njegovega čebelarjenja. Člani so enodušno vzklikali: »Živel naš predsednik!« — Just Črnko, tajnik.

Podružnica za Limbuš in okolico je imela občni zbor dne 8. decembra 1925. l. v limbuški šoli. Predsednik je podal natančen pregled o delovanju podružnice v minulemu letu. Podružnica, ki je bila ustanovljena dne 4. januarja 1925. l., je imela 11 članov. Dne 5. julija je priredila predavanje, na katerem nam je podal potovalni učitelj Jurančič na zelo poljuden način razne dobre nauke o umnem čebelarstvu. Udeležba domačinov je bila jako pičila, pač pa se je predavanja udeležilo precej čebelarjev iz sosednjih krajev. Dne 6. septembra 1925. l. je priredila mariborska podružnica sestanek pri čebelnjaku g. Šiške v Bistrici, kjer je g. Puškar iz Studenc pokazal, kako moramo čebele zazimljivati. Podružnica je imela v minulemu letu 478 Din dohodkov in prav toliko izdatkov. Izvoljen je bil sledeči odbor: za načelnika Ivan Šiška, posestnik v Bistrici, za namestnika Bruno Rozband, šolski upravitelj v Limbušu, za odbornike Hinko Radaj, postajenačelnik v Bistrici, Andrej Kac, sedfar v Pekrah, za tajnika in blagajnika pa Ivan Robič, učitelj v Limbušu. Sklenili smo tudi, da priredi podružnica skupno s kmetijsko podružnico predavanje. — Ivan Robič, tajnik.

Podružnica na Krtini je imela občni zbor dne 6. januarja t. l. pri »Jerinem Jaku« na Prevojah. V odbor so bili izvoljeni: Janko Rahne, notar na Brdu, za predsednika, Martin Urbanija, posestnik na Rovah, za namestnika, Julij Majer, šolski upravitelj v Dobu, za tajnika in blagajnika, za odbornike pa: Janko Vila, posestnik v Dobu, Viktor Sotenšek, šolski upravitelj na Brdu, Matija Pirnat, posestnik in kovač v Krtini, Ivan Soklič, posestnik in gostilničar v Zalogu, Peter Grčar, posestnikov sin v Dragomlju. Za delegata sta bila izvoljena Julij Majer in Viktor Sotenšek, šolska upravitelja v Dobu, ozir. na Brdu.

Podružnica pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah. Lani je poklonilo osrednje čeb. društvo podruž-

* Ne moremo, ker leži osnutek pri kmetijskem ministrstvu in ne vemo, kakšen je. Od prvotnega osnutka se v marsičem razlikuje. — Op. uredn.

nici dva A.-ž. panja. V enem so čebele, ki so se lani krasno razvile in dobro prezimile, čeprav je panj žolna srdito obdelovala, kakor da bi ga bila hotela kaznovati za drznost, da se je vrnil kot prvi med dunajske panje. Drugi je prazen in se rabi za razkazovanje, oziroma za vzorec. V zimi 1925/26 sta poslana A.-ž. panja dobila pet bratov. To kaže, da se tudi v tem okolišju polagoma A.-ž. panj udomači. — Tajnik.

Podružnica v Domžalah je imela 28. marca t. l. ustanovni občni zbor, na katerem so bili izvoljeni za predsednika Jos. Adamič, za tajnika in blagajnika Karel Košir, za odbornike Anton Keršmanc, Karel Flis, Jakob Okorn, za delgata pa g. Jos. Adamič. Dne 25. aprila t. l. smo imeli celodnevni tečaj. Zaradi slabega vremena je bila dopoldanska udeležba pičila. S poljudnimi besedami in s praktičnimi poizkusi nam je g. Josip Okorn povedal in pokazal, kako se čebelarji v A.-ž. panjih. Pri nas v teh panjih malo čebelarijo. Gospodu predavatelju pa prav srčna hvala za trud in pouk!

Podružnica pri Sv. Benediktu v Slov. goricah je imela občni zbor dne 14. januarja t. l. L. 1925. je štela 16 udov. Premoženja ima 308-55 Din. Leta 1925. je priredila dva poučna shoda: pri Sv. Benediktu in pri Sv. Ani v Slov. goricah, na katerih je govoril g. Ivan Jurancič. — Za delegata je bil izvoljen Tomaž Kralj, posestnik v Ihovi, pošta Sv. Benedikt v Slov. goricah, v odbor pa: za predsednika Fr. Sal. Gomilšek, župnik pri Sv. Benediktu, za podpredsednika Tomaž Kralj, posestnik v Ihovi, za tajnika Matija Maurič, posestnik v Negovi, za blagajnika Janez Vrbošt, posestnik pri Sv. Benediktu, za odbornika pa Blaž Urbanič, posestnik na Ščavnici.

Soglasno sta bila sprejeta predloga: 1. Podružnica priredi dva poučna shoda pri Sv. Benediktu in pri Sv. Ani in naprosi za predavanje g. Ivana Juranciča. 2. Čebelarstvo društvo za Slovenijo naj izda posebno knjižico o zdravilni moči medu, v kateri naj bo tudi navedeno, za katere bolezni je medu zdravilen. S tako knjižico bi se konsum medu zelo povečal.

Iz Žirov. Dne 18. maja t. l. smo imeli v Gorenji vasi čebelarstvo predavanje. Predaval je g. Okorn. Vidi se mu, da je strokovnjak in čebelar z dušo in s telesom in da zna čebelarje navdušiti. Marsikaj smo zvedeli in se naučili, za kar se mu na tem mestu najlepše zahvaljujemo. Ko bodo vsi dobri in resni čebelarji spoznali važnost takih predavanj, se jih bodo gotovo udeleževali v večjem številu. S prirejanjem takih sestankov izvršuje čebelarstvo društvo hvalevredno delo. Saj je baš v čebelinem življenju skrito toliko zanimivega, da mora to zanimati vsakogar, kdor ima le nekoliko čebelarske krvi. In baš na takih sestankih je za to lepa brezplačna prilika! Tukaj lahko prosiš za nasvete in potožiš, kar ti je na srcu. Navdušen in z novimi upi se vračam od takega predavanja.

In kako je prijetno bivati par ur med samimi čebelarji! Zato pa čebelarji, stari in mladi, nikjer in nikoli ne zamudite lepih prilik.

Pri prostih razgovorih me je g. Okorn malce podražil, kaj je z žirovskimi čebelarji. Na predavanju res nismo bili baš častno zastopani, to pa zaradi skrajno slabega vremena. Vendar pa nas je v naši ravani precej. Pravil mi je, da je bila v Žireh svoj čas čebelarska podružnica z nad 40 člani, ki pa je žalibog zaspala. Škoda je tako lepe in potrebne organizacije.

Treba in lepo bi bilo, če bi začeli vsi čebelarji, kar nas je v Žirovski ravani in v naših hribih, resno razmišljati, ali in kako bi zopet zbudili podružnico iz dolgega zimskega spanja? Toliko za danes.

Žirovski čebelarji, premislite in oglasite se v našem »Slov. Čebelarju«.

Anton Jobst.

Podružnica v Lazah je imela redni letni občni zbor dne 1. januarja t. l. v Lazah. Po pozdravu predsednika je podal svoje poročilo tajnik in blagajnik. Podružnica je imela lansko leto 16 članov. Predavanja in tečaja ni priredila nobenega. Nabavila si je dve strokovni knjigi za pouk tukajšnjim čebelarjem. Poročilo je bilo odobreno. Pri volitvi novega odbora so bili izvoljeni: Franc Krmavnar za predsednika, Anton Kastelic za namestnika, Ivan Nagode za tajnika in blagajnika, Matija Govekar, Franc Turk in Jože Kušlan pa za odbornike. Za delgata in računskega preglednika je bil izbran Anton Šebenik.

Po končanih volitvah je tajnik predlagal, da bi si podružnica nabavila stiskalnico za voščine in da bi se priredil celodnevni tečaj, in sicer dne 6. junija t. l. Nato se je razvil pogovor o tukajšnjih čebelarskih razmerah in o izboljšanju paše. Zbor je sklenil tudi, da si nabavi podružnica 1000 akacijevih sadik. Vsi predlogi so bili soglasno sprejeti. Navzočni g. Šebenik je bil tudi naprošen, da napravi stiskalnico. To je tudi obljubil za jako nizko ceno. Za naklonjenost so se mu zahvalili vsi člani tukajšnje podružnice.

Podružnica za konjski okraj je izvolila na svojem rednem občnem zboru dne 27. decembra 1925 za prihodnjo upravno dobo naslednji odbor: Janka Časla, šol. upravitelja v Žičah, za predsednika, Josipa Srebreta, posestnika in organista v Oplotnici, za podpredsednika, Antona Strigla, šol. upravitelja na Koblju, za tajnika, Franca Bergleza, šol. upravitelja v Čadramu, za blagajnika, za odbornika pa Karla Mravljaka, šol. upravitelja v Zrečah in Matijo Majcena. orožn. postajevodjo v Ločah. Tajnik.

Občni zbor podružnice pri št. Janžu na Drav. polju se je vršil dne 3. januarja t. l. Izvoljen je bil stari odbor. Za delegata je bil izvoljen Anton Ekart, za njegovega namestnika pa Ivan Kancler. Letina za nas čebelarje ni bila kaj posebnega. Edino ajdova paša nas je malo potolažila, da so čebele tri dni pridno nabirale. Prezgodnji dež jim je pa uničil pašo.

Ant. Ekart, tajnik.

Drobiž.

Urednik.

Polovična vožnja za vožnjo v Dubrovnik na čebelarstvo razstavo in kongres »Saveza jugoslav. pčel. društava« je že dovoljena!

Vendar žel! V mariborski oblasti se zdi, da so prav resno začeli misliti na zatiranje čebelnih kužnih bolezni. Vse kaže, da bo veliki

župan, oziroma šef veterinarskega oddelka začel z energično akcijo, da širjenje bolezni omeje. Že to, da se omenjena oblast sploh zanima za pretečo nevarnost, nas izredno veseli, ker imamo upanje, da se bo naposled vendarle to ali ono ukrenilo. To, kar se je

doslej storilo, je bore malo. Ne smemo zamolčati, da bi bili lahko mnogo več storili, če — — — no, ko bi bili čebelarji v okuženih krajih bolj preudarni in delavnejši za občo korist. In čebelarske podružnice! Kako krasna naloga se jim nudi baš glede zatiranja kužnih bolezni! Tu bi morali odbori pokazati izredno delavnost, pokazati, da jim je čebelarstvo resnično pri srcu in da so odbori tudi v resnici kos nalogi. Bomo videli, ali so!

Brez ovinkov pa pravimo, da bodo uspehi možoči le tedaj, če čebelarji napravijo natančen načrt za zatiranje gnilobe. Vse prizadete podružnice bi morale potem enotno postopati in se vzajemno podpirati ter vztrajno in — brezobzirno delati, pa se bodo uspehi naglo pokazali.

Za zgled naj bo Ljubljana, ki je bila pred dvema desetletjema gnezdo kuge. Danes ni niti sledu te bolezni, zatrli smo jo popolnoma. Pa ni šlo čez noč, nasprotno, tudi za ljubljanske čebelarje je bil to trd oreh, pa smo ga le zdrobili, ker je bila volja močna.

Poznamo gospoda šefa mariborskega veterinarskega oddelka kot delavneža in odločnega moža, zato upamo, da se bo tega problema lotil z vso odločnostjo. Dosegel pa ne bo mnogo, če ga ne bodo podpirali čebelarji, zlasti pa podružnice. Toda z združenimi močmi se bodo premaknile gore in najbolj medena pokrajina Slovenije — ptujsko, mursko polje in Slovenska krajina — bodo rešeni strahotne čebelne kužne bolezni. **Na delo vsi, sila je velika!**

Stran z našo domačo čebelo! Mi moramo vzrediti drugo pleme, ki se bo gnilobe laže ubranilo. Našo sivo čebelo moramo križati s kakim odpornejšim čebelnim plemenom, dovesti jej moramo nove krvi — — —

V tem zmislu piše v 7. številki zagrebške »Pčele« g. Schneider iz Capraga. Mimogrede deli prijaznosti tudi slovenskim čebelarjem. Piše: »I naša braća Sloveni ponosni s svojim pčelom zažmiriše (zapirajo oči) kod svojega toga, samo da im pčela ne izgubi poznate sive dlačice, ne vidješi, da i kod njih već hara bolest truleži legla.«

Poskrbeli bomo, da dobi g. Schneider primeren odgovor!

Posebne vrste sleparstvo uganjajo banaški in sremski trgovci z medom. Kupec iz Slovenije piše po vzorec, ga dobi in vidi, da je blago po okusu in na oko dobro. Na podlagi vzorca naroči med. Ko ga prejme, odpre posode in z zadovoljstvom ugotovi, da mu je prodajalec postregel točno po vzorcu. Račun

plača in si mane roke, veseleč se dobre kupčije. Ali je 12 Din za kg sploh kaka cena?

Pa pride iznenadenje. V svoje največje začudenje kmalu ugotovi, da je bil v posodah z vrha dober med, spodaj pa brozga najogabnejše kakovosti. Kaj naj sedaj stori? Rok za reklamacijo je že potekel, blago je plačano, na nbroj pisem sploh ne dobi odgovora od prodajalca — med mu ostane, pa naj počenja, kar hoče.

Te dni smo videli večjo tako pošiljko, pa tudi kupčev dolgi obraz... Zatorej pozor pred takimi slepariji!

Enotno mero za »kranjčice« je za svoje člane uvedel koroški čebelarski »Landsverband«. Odločil se je za mero 13 × 30 × 65 cm znotraj merjeno, torej za Janševo mero. Panji so v širini še za 2—3 cm večji.

Ali bodo gorenski čebelarji še vedno ostali pri sedanjih panjičkkih. Ali še sedaj ne uvidijo, da smo izgubili mnogo kupcev v tujini tudi zaradi premajhne mere? Kupci so iskali močnih plemenjakov, pošiljali smo jim pa panjičke za čmrlje. Pa nas tudi izguba kupovalcev ne bo izpametovala! Stara navada, železna srajca...

Za čebelni pik. Bezgovega cvetja (samega, brez pecljev) denimo v večjo steklenico do tri četrtine, nato nalijmo kisa do vrha in steklenico zavežimo s papirjem. Tako naj stoji šest tednov. Nato precedimo tekočino in jo natočimo v manjše steklenice ter jo shranimo. Če si namažemo s tem ekstraktom roke in obraz, smo varni pikanja.

Če čebela piči, vzemi soli, kar je z dvema prstoma premeš, jo napoji z 90% špiritom in z njo odrgni pičeno mesto, pa ne bo niti bolečine niti otekline. Leipzig. Bztg.

Pater Romedeus na Tirolskem je zdravil nozemo na tale način: Na 4 l sladkorne raztopine je dal žlico navadne soli in žlico glavberjeve soli. To zmes je krmil bolnim družinam tri tedne, vsaki po ¼ l na dan. Bolezen je baje prenehala. To zdravilo je priporočal tudi okoliškimi čebelarjem, a nekaterim se ni ljubilo kupiti sladkorja, pa so pokladali solno in glavberjevo raztopino kar zunaj v napajališču. Čebele so to-tekočino baje rade uživale in jim je pomagala. V kritičnih časih ne pozabimo na to sredstvo in ga preizkušajmo, o uspehih pa poročajmo. Bienenvater.

Poseben vlak za prevoz čebel v ajdovo pašo bo vozil letos od Dovjega do Novega mesta. Doslej je vozil le do Ljubljane, letos se bo pa spustil kar do dolenske prestolnice. Kdaj bo vozil vlak, bo pravočasno razglašeno. Na ljubljanski železniški direkciji imajo čebe-

larji veliko zaslombo. Ni čuda, saj se razni načelniki in nadzorniki ukvarjajo z »muho«, pa bi potem čebelarji ne dosegli take malenkosti, kakršna je poseben vlak.

Veseli nas, da je ljubljansko železniško ravnateljstvo čebelarjem tako izredno naklonjeno, in prosimo, naj ostane tudi v bodoče. Sploh vsa čast slovenskim železničarjem brez razlike; vsi strežejo čebelarjem pri prevozu čebel, kar najbolj morejo, da izvrše prevoz gladko, naglo in brez večjih katastrof. Čebelarji naj pa ne pozabijo, da je na lokomotivi strašno vroče in da stroj vse previdneje potegne, če mu pomažeš grlo s čašo vinca in vtakneš pod nos dobro smotko.

Ločila pri vlivanju satnic. 1. Na 1 l vode in $\frac{1}{2}$ l špirta deni veliko žlico medu. 2. 20 do 30 g pšeničnega škroba zamesi z mrzlo vodo in zmešaj v 3 l vode med vrenjem. 3. Siratka od mleka, ki je dobimo pri izdelavi sira.

Bienenvater.

Ubogi evropski čebelarji! Ameriška čebelarska liga opozarja ameriške čebelarje na lipski velesejem, kjer se jim nudi lepa prilika za sklepanje velikih kupčij z medom. Bodo nas bodo Američani pritiskali ob zid!

Iz prakse. Lansko jesen sem moral čebelam dodati zimske zaloge. Razmere so nanesele, da sladkorja ni bilo mogoče kuhati. Odločil sem se, da bom pokladal neprekuhanu sladkorno raztopino.

Doslej sem pital vedno prekuhanu raztopino (na 2 kg sladkorja $1\frac{1}{4}$ l vode). To se mi je vedno dobro obneslo. Sladkorna raztopina ni bila toliko gosta, da bi se strdila, pa tudi ne toliko vodena, da bi panji močili. Ker sem bil posvarjen, da se sladkor v mrzli vodi ne bo raztopil, niti če dam na kilogram sladkorja liter vode, sem napravil poizkušnjo 1 kg : $\frac{3}{4}$ l vode. Sladkor je bil v pol ure popolnoma raztopljen. Ta poizkušnja je dala približno $1\frac{1}{4}$ l raztopine.

V veliko kad sem nato vsul sladkorja, natočil primerno vode in začel takoj z mešanjem. V poldruhi uri je bil sladkor popolnoma raztopljen. Nato sem čakal, da se je na površini raztopine zbrala vsa nesnağa, ki sem jo pobral z gostim cedilnikom. Dasi je bil suh sladkor na videz čist, se je zbralo na vrhu raztopine neverjetno najraznovrstnejših smeti. Kaj vse človek požre — oprostite, ne morem bolj reči!

Pokladal sem več dni dan in noč in — mnogo izkusil. Nekateri pitalniki sistema Znidarskega niso požirali, čeprav smo jih prej temeljito v vodi izprali in očistili. Vzrok: slaba izdelava v vratu in tulcu, oziroma sedlu pri

požiralniku. Kadar kupujete pitalnike, jih takoj preizkusite in vrnite, če imajo to nadležno hibo!

Čebele so planile po krmi strastno. Iz vseh ulic so vrele proti pitalniku, se gnetle in cepale v raztopino. Drugi dan sem opazil, da so iz panjev prihajale čebele, ki so imele po krilih vse belo strjenega sladkorja. Padale so z brad na tla in lazile po zemlji. Zleteti niso mogle, ker so se jim krila zaradi sladkorja sprijela. Zaradi tega jih je mnogo poginilo. Torej — slamnate bilke v pitalnike, kadar nalijemo krme naravnost v pitalnik!

Opazoval sem tudi, da so čebele prve tri litre naglo znosile v satje, potem pa čimdalje počasneje. Prenehal sem s pokladanjem za en dan in nato zopet začel, in glej, čebele so raztopino zopet živahno jemale. To nas uči, da čebele (trsnji) sladkor iz početka urno predelavajo (invertirajo) v grozdni sladkor, da pa naglo obnemorejo. Predelava pesnega sladkorja je za čebelni organizem skrajno naporena. Organi, ki so zaposleni pri predelavi takega sladkorja, izredno naglo odpovedo, ker sluznice ne morejo proizvajati in dovajati raztopini tako naglo tistih kislih slinastih sokov, ki so potrebni za predelavo neužitnega pesnega sladkorja v »med« (grozdni sladkor).

Ušivo matico zgrabi z dvema prstoma za krila in jo deni v matičnico. Nato puhni vanjo parkrat tobakovega dima, pa ne več kot trikrat. Krplji, omamljeni od tobaka, bodo kmalu začeli padati z matice. Ker smrdi matica potem po dimu, jo vrzi v razredčen med, da se z njim omaže, potem sezi s kazalcem v med pod njo in jo spusti na sat. Čebele takoj planejo po medu in matico naglo do suhega obližejo, pa se nam ni treba bati, da bi jo zaradi vonja po tobaku umorile.

Mazilo za lepenko na strehi: 1 kg cementa zmešajmo z 1 litrom mleka. Jurančič.

ČEBELARSKA KNJIŽEVNOST.

Kritika o knjigi »Jugoslavenski pčelar«, spisal in založil I. Antionioli, uspos. učitelj čebelarstva v Dubrovniku, 1925.

Borna je naša čebelarska književnost. V majhno culico bi lahko povezali vsa dela, dobra in slaba. Slabih je več, med te pa sedaj lahko uvrstimo še »Jugoslavenskega pčelara«.

S kritiko o tem delu smo odlašali od meseca do meseca. Čim bolj smo se poglobljali v snov knjige, tem težje nam je bilo odločiti se, navsezadnje je pa ozir do našega čebelarstva zmagal. To vendar ne gre, da bi pri sedanjem stanju čebelarske vede kdo posvečal taka negodna čebelarska književna dela »narodu kraljeviča Marka«.

kakor je storil g. Antonioli. Naš zdravi in mladi narod je pač vreden več obzirnosti baš sedaj, ko je glede čebelarstva še v povojih. Baš v tej najkritičnejši dobi razvoja bi morali pisatelji zlasti paziti, da mu nudijo samo zdravo čebelarstvo duševno hrano. Le na podlagi te bo mogel naglo napredovati in si bo mogel ustvariti trdne temelje za nadaljnji napredek.

»J. Č.« ni ne ptič ne miš, ni pisan niti za narod, niti za izobraženca.

Pisatelj je porabil mnogo dragocenega časa in se mnogo trudil, toda njegova volja je bila večja nego moč — nalogi ni bil kos.

Že v jezikovnem oziru je odpovedal. Če je to srbohrvaščina, je tudi ljubljanski predmetni žargon knjižna slovenščina. V knjigi je mnogo nepotrebnih tujih izrazov in spakedrank, ki jih je pisatelj v naglici nezmislno skoval. Pa pustimo to! Glede jezika naj obračunajo z njim njegovi ožji rojaki.

V stvarnem oziru bi imeli prav mnogo pripomniti. Toda, če bi hoteli podati popolno kritiko, bi morali napisati knjigo... Zato se moramo omejiti le na najpotrebnejše. Poprej pa še omenimo, da ima knjiga tudi glede razdelitve snovi in obsežnosti posameznih poglavij precej nedostatkov. Ponekod se je pisatelj preveč zajedel v teorijo, premalo pa se oziral na prakso. Poglavje »Med i vosak u kucaštvu« zavzema 11 strani, prevažanje čebel v pašo pa — 2. Čebelarstva botanika se šopiri na 17 straneh, VIII. odsek »Razpečavanje medu, rojev in matice in nakupovanje čebel« pa obsega, reci in piši, suhe 2½ strani. Teorijo podaja pisatelj čestokrat preobširno, pri praktičnih poglavjih mu pa včasih preneglo zmanjka potrebnih besedi. Pa oglejmo si nekoliko posamezna poglavja.

I. »Nešto o povjesti pčelarstva.« Tu mrgoli netočnosti. Pri sestavi je g. pisatelj na marsikaj pozabil. Za Schirachom bi moral uvrstiti velikega čebelarkega klasika Antona Janšo, pa ne ve o njem ničesar povedati. Prezrl je tudi genijalnega Ukrajinca P. I. Prokopoviča, ki je vsaj desetkrat več vreden nego Schirach, ker je že pred Dzierzonom izumil panj s premičnimi sati. Kje je ostal Čeh Živansky?

V pisavi lastnih imen je nebroj napak. Zdi se mi, da je to sploh bolezen jugoslovanskih pisateljev. Ali se motimo? — Pisatelj dr. Zibaldo utegne biti identen s prof. Sieboldom, Reamur, Leukart, F. W. Cowan, Chechire, Ciesilsky, Titoff, Phillipis, Grawenhost, Maeterlinch, Jeker, Kromer, Žnideržič bi moral pisati pravilno: Reaumur, Leuckart, T. W. Cowan, Cheshire, Ciesielski, Titow, Phillips, Grawenhorst, Maeterlink, Jecker, Kramer, Žnideršič.

Swammerdam ni prvi ugotovil spol matice, to je storil že Aristoteles, Swammerdamovo »Bijbel der Natuur« (ne Bybel der Natuure) je preložil na latinsko Hieronimus David Gaudius, ne pa dr. Boerhave (prav prof. medicine Boerhaave), ki je oskrbel prvo izdajo v holandskem jeziku. Dzierzon se je rodil 16., ne 15. jan. 1811. Mehring je izumil stiskalnico za satnice leta 1858., ne 1857., Langstroth je umrl leta 1869.

V odstavku »Pčelarstvo kod nas« je istotako precej netočnosti. Razpravo o rojenju čebel je P. P. Glavar sicer prevedel na slovenski

jezik, toda prevod je ostal v rokopisu in niti ne vemo, kje je; izšel pa je l. 1906. prevod, ki ga je oskrbel pisec teh vrst. Slovenska čebelarstva književnost je površno omenjena. Večino pisateljev (Goličnika, Dajnka, Sumperja, Porento, Jeriča, Černeta, Lakmayerja, Jegliča itd.) in njih del pisatelj ne pozna. Med čebelarstvi pisatelji svetovnega slovesa ni Gerstunga, dr. Zandra, Armbrusterja, Buttell-Reepena, Petrunkeviča i. dr. To so velike zvezde na nebu čebelarstva književnosti. Namesto teh je naštetih pre mnogo angleških in laških del, ki jih pri nas niti ne moremo čitati. Kakšen namen ima torej njih navajanje? Menda ne za okrasek knjigi?

II. Koristi pčelarstva. To poglavje nima primere v čebelarstvi književnosti in je res vse izvirno, kar tam čitamo. Pisatelj pretirava dobičkanost čebelarstva prav po čebelarstvo — Uspehe, ki so mogoči v posameznih letih in v nekaterih krajih Jugoslavije, generalizira. Po računih g. A. se glavnic (n. pr. 8200 Din), ki jo čebelar investira, obrestuje s 35% (!!!), kajti od 10 panjev pridelava čebelar ob srednji paši 200 do 300 kg, ob dobri pa 600 kg medu v vrednosti 18.000 Din.

Po pisateljevem računu bi Dalmacija lahko imela 128.300 panjev (na vsaki km 100!) in bi potem pridelala na leto povprečno 2.566.000 kg medu v vrednosti 76.980.000 Din.

Jeli, to so računi! Pa naj še kdo reče, da čebelarji ne znamo rac streljati.

Na koncu tega poglavja vzklika g. Antonioli: »Na posao, jugoslavenski bračo! Ne propuštajmo ništa što diže našu snagu, naše dobitke.« Mi pa vprašujemo g. Antonioli, kako je to, da on ni še obogatel pri čebelah? Zakaj pa on nima več stotin panjev, če se glavnic tako sijajno obrestuje? Pa naj mu mi povemo: Zato, ker je teh 35% naraslo v domišljiji človeka, ki ne zna računati, človeka, ki zna drugim svete dati, sam sebi pa iz previdnosti ne. (Pride še.)

Listnica uredništva.

G. I. K. v C. Ne moremo priobčiti, ker so take poizkuse napravljali že pred 25 leti, pa se niso obnesli. Način čebelarjenja, ki ga popisujete, so nazivali federativni način, pa je vse propadlo. Je pa tudi nevaren v takih krajih, kjer gospodarijo bolezn. Zdravo družino lahko okuži bolna družina, ki je v istem panju (skupno medišče!). Vrhtega — konec julija meseca ne kaže začeti z vzrejo matic, takrat je že prepozno.

Nikar se ne pritožujte čez uredništvo, ki drage volje objavlja vse dopise, ki imajo kolikaj pomena. Ne smete pa zahtevati, da bi urednik moral objaviti vse, kar mu pošljejo dopisniki. Uredniku je prepuščeno, da izbira gradivo po svoji vesti in po svojem preudarku. Sicer pa na svidenje na občnem zboru, takrat se lahko o vsem temeljito razgovorimo.

Cenik čebelarškega orodja in potrebščin

ki jih ima v zalogi blagovni oddelek Čebelarškega društva za Slovenijo
v Ljubljani, Jugoslovanska knjigarna, Pred škofijo (poleg stolne cerkve).

P r e d m e t	Cena	
	Din	p
A.-ž. panj na 10 satnikov	280	—
A.-ž. panj na 9 satnikov z verando	325	—
Isti na 10 satnikov	350	—
Baloni za 1 liter Din 8—, z odprtim podstavkom vred	16	—
Baloni z zaprtim podstavkom za pitanje iz medišča	18	—
Barva za matice	14	—
Begalnice	10	—
Brizgalka za roje	160	—
Čistilnik za med z dvojnim sitom, iz zelo močne pločevine, emailiran	130	—
Deska za pritrjevanje satnic	6	—
Doza za 25 kg medu, iz fine pločevine	40	—
Doza, leseni obod, za pošiljanje po železnici	12	—
Euskol (zavitek)	8	—
Garnitura za vdolavo satnic (dvojni topilnik za vosek, cevka za lepljenje)	30	—
Kadilniki po Din 85—, boljši	90	—
Kapa čebelarška (s tkanino) Din 45—, žimnata	46	—
Klešče za A.-ž. panje	34	—
Klešče za gorko stavbo	26	—
Kolesce za vtiranje žice, navadni 16—, boljši	20	—
Kozica, zaklopna, za odlaganje satnikov s čebelami	33	—
Luknjač za okvirčke	56	—
Matičnice (kletke) raznih vrst od 2 do 13 Din	—	—
Ista z oddelkom za hrano za razpošiljanje po pošti	3	—
Mreža, žična, za okna (pocinkana), kvadratni meter	40	—
Nastavek s taco za odkrivanje satja ob točenju medu	100	—
Nož za izpodrezavanje satja	10	—
Nož za odkrivanje satja	10	—
Odvijač za vijake	3	—
Okvirčki za A.-ž. panje (nezbiti), za komad	1	75
Pajčolani po Din 30—, oziroma Din 34—, z žimnatim vložkom	46	—
Pitalnik za A.-ž. panj iz bele pločevine	18	—
Pipe čebelarške (pihalnik)	70	—
Posode za med, pločevinaste, à 4 kg	12	—
Iste za 55 kg	200	—
Posoda, glej doza za 25 kg	40	—
Iste (leseni sodi) za 50 kg	50	—
Razpršilnik za škropljenje čebel z vodo, navaden	8	50
Razpršilnik za steklenice, zelo učinkovit tudi za vrtno porabo	30	—
Razstojšča, pločevinasta, namesto kvačič za 9 ali 10 satnikov	2	—
Rešetka, matična, močna (domačega fabrikata) za 1 panj	12	—
Rešetka, nemškega fabrikata, m ²	150	—
Rešetka najfinejša, sestavljena iz palčic 34 × 15 cm	18	—
Rokavice čebelarške	80	—
Samokadilnik »Vulkan«	125	—
Sipalnik, lesen, za A.-ž. panje na 9 in 10 satnikov	25	—
Sito za čiščenje medu (pločevinasto)	20	—
Svetilke za zalivanje satnic	53	—
Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	3	50
Strgulja za snaženje A.-ž. panjev	10	—
šablona, jeklena, in zabijač (priprava za pritrjevanje kvačič)	24	—
ščetica za ometanje čebel	8	—
šilo za vrtnje luknjic	3	—
Tehtnica	1150	—
Točilo za med, najnovejšega sestava, pločevinasto, za 3 satnike 27 × 41 cm in emajl.	1120	—
Točilo za med z bronastim okriljem in emailirano	1220	—
Točilo za 10 okvirjev obojstransko (za velike obrate)	3580	—
Topilnik s svetiljko in žličko za lepljenje satnic	50	—
Topilniki za voščine	80	—
Vilice za odkrivanje satja	28	—
Zapahí za žrela:		
a) kovinski, enostranski	2	—
b) isti, dvostranski	3	—
c) leseni (Trinkov sestav) s peresom	1	50
Žica, v klobčiču, dkg	—	40

GOSPODARSKE KNJIGE

Janša, Nauk o čebelarstvu

Tretja izdaja. Priredil Francišek Rojina. Z dodatkom Albertijev-Znidaršičev (A.-Z.) panj. M. Humeč. Din 24.—.

Humeč, Praktični sadjar.

Zbirka najvažnejših sadjarskih naukov, pojasnjena s 24 barvnimi prilogami in 92 slikami v tekstu. Vezana Din 120.—.

Slovenska kuharica.

Priredila S. M. Felicita Kalinšek. Velika izdaja s slikami v besedilu in 33 barvnimi tabelami v naravnih barvah. Sedma izdaja. Vezana Din 220.—.

Sadje v gospodinjstvu.

Kratek navod o ravnanju s sadjem, o domači sadni uporabi in o konserviranju sadja in zelenjadi. Za gospodinje in dekleta prir. M. Humeč. Pojasnjeno s 13 barv. prilog. in 42 slik. 30 Din.

Gospodinjstvo.

Navodilo za vsa v domačem gospodinjstvu važna opravila. Priredila S. M. Lidvina Purgaj. S 156 slikami. Zdravstveni del spisal dr. Franc Dolšak. Din 40.—.

Nasveti za hišo in dom.

Za vsako gospodarstvo in gospodinjstvo velevažna in koristna knjiga. Priredil I. Majdič. Din 32.—, vezana Din 48.—.

Sadno vino ali sadjevec.

Navod, kako ga izdelujemo in kako z njim ravnajmo, da dobimo okusno in stanovitno pijačo. Z 42 pod. Sestavil M. Humeč. 20 D.

Breskev in marelica.

Navodilo, kako ju vzgajamo in oskrbuje. Z 22 slikami in 2 barvnimi tabelami. Sestavil M. Humeč. Din 12.—.

Naše gobe.

Navodilo za spoznavanje užitnih in strupenih gob. S 75 barvnimi tabelami. Sestavil Ante Beg. Slike izvršil Dragotin Humeč, ravnatelj meščanske šole. Vezano Din 100.—.

Kubična računica

v novi meri s pridejano naštevanko do 100. Pregledna in praktična strokovna knjiga za posestnike in lesne trgovce. Sestavil Janko Dolžan. Vez. Din 30.—.

Računar

v kronski in dinarski veljavi. (Hitri računar.) Vezan Din 30.—.

Zemljepisni atlas

kraljevine SHS. Izdalo društvo slovenskih profesorjev. Sedem podrobnih zemljevidov. Izvršil ing. Viktor Novak. Din 48.—.

Slovinci.

Zemljepisni, zgodovinski, politični, kulturni, gospodarski in socialni pregled. Napisal Fran Erjavec. Vezan Din 60.—.

Gospodarska geografija.

(Zgodovinski razvoj trgovine in prometa. Naravni pogoji in človek. Produkcija. Trgovina. Promet in njegova sredstva.) Sestavil dr. Vinko Šarabon. Vezana Din 48.—.

Parni kotel.

Navodila kurjačem, posestnikom parnih kotlov itd. Spisal ing. Gvidon Gulič. Din 30.—.

Ojačen beton.

Učna knjiga za stavbne šole in stavbne obrtnike. I. del. Izračunavanje konstrukcij za visoke stavbe iz ojačenega in neojačenega betona. Spisal ing. Jaroslav Foerster. Din 30.—.

Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani